

Zpověď IV

Pjotyr Kanya

Pročítám snář a nevím v co doufám,
sny o tobě ztrácejí se ve tmách,
jen fotky vracejí mi vzpomínky,
jak tenkrát . . .

. . . osudného večera střetly se dvě duše,
v rámusu kapek dopadajících na plechové schody,
vedoucí k dnes již zamčeným dveřím
a za nimi má bolest . . .

. . . svírající mé paranoidní srdce,
při pomalých tónech Otherside,
šeptající ti je něžně do tvých uší,
k nemalému údivu okolního světa . . .

. . . černého a prázdného jak noc na samotě,
jen modrý motýl slabě svítí do tmy,
aby pohlídal tvůj klidný spánek
a krásný sen až do rána . . .

. . . kdy ještě nejdeme spát, slunce pomalu vychází,
jsou tři ráno a v dálce tiše projíždí vlak,
mísí se s hudbou z diskotéky . . .

Take it on the otherside,
take it on, take it on . . .